

Mi az ára ennek a világnak? Bűnös lettem már én
Nincs bocsánat, ma megöl a bánat
Mit mások nem látnak, de azt látja az ég

Küldj hát esőt, a szív szomjazik
Szárítsd hát fel a könnyeim
A mélybe lehúz, s nem vagy itt
Elfogy az út, óóó, segíts!

Nem lépek hátra, vágyom az imára
Mindig hittél bennem
Nem maradt másom ezen a világon
Csak is egy álom: újjászülethetnék

Küldj hát esőt, a szív szomjazik
Szárítsd hát fel a könnyeim
A mélybe lehúz, s nem vagy itt
Elfogy az út, óóó, segíts!

Azt súgja a lelkem, hogy bírni kell
Még csak egy hajszál választ el
És itt a vége, aztán minden rendben
Minden más, ami eddig megvolt
Amit eddig tettem, majd újra gondolom
Egy másik, ugyanilyen életemben

Nézd meg a múltat, sokat javultam
Sokszor elbuktam, de mindig tudtam:
A szabály, nem szabad ártani senkinek
Mert az élet majd ezerszer visszaadja
Hogy ha szar ember vagyok
Nyakamra lépnek a fentiek

Próbáltam olyan lenni, mint ők
Próbáltam olyan lenni, mint Te
Próbálok olyan lenni, mint más
Csak ez nem egyszerű, nem tudom, érted-e?

Ez a vége mindig ugyanaz a dalnak:
A soraim életre kelnek, aztán meghalnak
De figyelj rám, mert ha tetszik a nemekből
A harcból mindig győztesen kerül ki az én fajtám

És ha egyszer dobom a tollat
És úgy kelek holnap
Hogy elég volt nekem ennyi, most már jöjjön más
A mailen fogsz majd rám emlékezni

Megérte az a rengeteg tűzgyújtás
Küldj most esőt, szükség van rá
Mosd le a bűnt, úgy várom már
Szárítsd hát fel könnyeim
A mélybe lehúz, de Te nem vagy itt

Küldj most esőt, szükség van rá
Mosd le a bűnt, úgy várom már
Szárítsd hát fel könnyeim

A mélybe lehúz, de Te nem vagy itt